

P 291 5/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36757

Kl. 38 h, 6/02

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Budowlanych

Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione

(Warszawa, Polska)

Płyta izolacyjna i sposób jej wyrobu

Udzielono patentu z mocą od dnia 11 lutego 1952 r.

Znane dotychczas płyty izolacyjne zawierające śrut z kory drzew krajowych są wyrabiane w ten sposób, że odnośny śrut zostaje sklejonny za pomocą odpowiedniego lepiszcza np. paku, ługu posulfitowego, asfaltu, szkła wodnego, mleka kalfonowego, kezeiny, gipsu, cementu, gliny itp. względnie lepiszcze zostaje wydzielone z masy (smółka) podczas ogrzewania do temperatury 200 do 350°C.

Ponieważ jednak wyżej wymienione lepiszcza posiadają przewodność cieplną (kcal/mh°C) wyższą od zasadniczego surowca, a surowiec ten w czasie wyrobu płyt jest prasowany celem sklejenia, to otrzymane w ten sposób gotowe płyty mają przewodność cieplną wyższą od korka naturalnego.

Celem wynalazku jest podanie sposobu wyrobu płyt izolacyjnych bez użycia normalnego lepiszcza, bez prasowania oraz bez podgrzewania, z użyciem śrutu korkowego lub śrutu korowego drzew krajowych, w szczególności sosny.

Według wynalazku śrut korkowy lub korowy zostaje zmieszany ze ścięrem drzewnym pływającym jako zawieszina w wodzie i mieszanina ta zostaje następnie podana na maszynę formującą z sitem, na którym osiada, analogicznie do sposobu znanego przy wyrobie papieru i tektury.

Tak uformowana płyta ciągnąca zostaje pocięta na arkusze o odpowiednich wymiarach i po wysuszeniu stanowi produkt gotowy o ciężarze właściwym 70 do 250 kg/m³, w zależności od procentowej zawartości śrutu korowego, która może się wahać w granicach od 10 do 90% masy.

Według wynalazku ściery drzewny stanowi z jednej strony zasadniczy składnik masy, z drugiej zaś — włókna jego wiążą masę mechanicznie (splot pilśniowy) i fizycznie przez ściśle przyleganie do poszczególnych ziarn śrutu.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są mgr Kazimierz Dowgielewicz, mgr Jarosław Szmelik, mgr Karol Andruchów i Stanisław Osika.

Do wyrobu lekkich płyt izolacyjnych, według wynalazku, nie jest wymagane jakiegokolwiek dodatkowego lepiszcza, ale w razie potrzeby można uodpornić masę lub powierzchnię płyty przeciwko robactwu, pleśni, lub uczynić ją odporną w stosunku do wody lub ognia przez odpowiednią impregnację.

Zastrzeżenia patentowe

1. Płyta izolacyjna, znamienna tym, że składa się z 10 do 90% ścieru drzewnego, przy czym resztę stanowi śrut korkowy, śrut korowy lub ich mieszanina.

2. Sposób wyrobu płyt izolacyjnych według zastrz. 1, znamienny tym, że wodną zawiesinę ścieru drzewnego miesza się ze śrutem korkowym lub korowym i mieszaną przeprowadza się na sita typu papierniczego do osadzania w formie odpowiednio grubej warstwy.

Biuro Projektów Przemysłu
Materiałów Budowlanych
Przedsiębiorstwo Państwowe
Wyodrębnione

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych.